

קדיאת יזכור

כמו בכל חגיגות המפלגות בישראל, גם מרבית הומן של הדיונים מאחורי הקלעים היוצג הסינטי במסודות המפלגה. כשנשאל הח"כ **משה שרת**, שהרבה לדבר על "נציגות הולמת" לעדות המזרח, מה היא נציגות הולמת, הציע לשואל בכעס: "הסתכל במילון". . . בכעס לא פחות, ניגש שרת ביום השני של החגיגה לכתב מעריב **משה מילזם**, שאל אותו: "כמה זמן נמשכת קדיאת יזכור?" כשענה מילזם כי לעניות דעתו, צריכה קדיאת יזכור להימשך כחמש דקות, אמר לו שרת: "ואתה כתבת עלי במעריב ביקורת, על שהושבתי את הקהל בחגיגה בשעת קדיאת יזכור. אתה סבור שאפשר להשאיר את הציבור עומד במשך חמש דקות?" כשניסה מילזם לעמוד על דעתו, כי בשעת יזכור נהוג לעמוד, הסביר שרת: "יזכור זה כמו קטע מבטהובן. מעולם עוד לא ראיתי שעומדים כשמאזינים לנגינת קטע של בטהובן". . . חיכוכים פחות מוסיקאליים ויותר תיאטראליים התפתחו ב"משך כל ימי החגיגה, בין שחקני הבימה, שהופרעו מחזרותיהם בגלל ישיבות החזרות שהתקיימו באולמי החזרות. כאשר נכנסו שר העבודה **מרדכי נמיר** ומזכיר מועצת פועלי חיפה **ח"כ יוסף אלמוגי**, לאולם החזרות של יומנה של חנה סנש וביקשו את השחקנים לצאת, הסביר נמיר ספק בחיך ספק ברצינות: "הפעם, אנחנו נושמים תיאטרון". . . דעה מקורית על החגיגה הביע מי שהיה מנהיג "הדור הצעיר" בעבר, והיום מנהל מחלקת הביצים והעופות ב"תנובה **אברהם עופר**: "זו גם כן חגיגה?". . . יותר ברצינות התחם לכל הענין מזכיר ההסתדרות **פנחס לבון** אשר לחם בחירוף-נפש על תוכניתו לפיצול סוגל-בונה, והופרע במשך כל זמן נאומו בקריאות בניינים, שהושמעו מפיו של מנהל סוגל-בונה וחבר הכנסת **דוד הכהן**. כאשר תכ"פו הפרעות, קרא לבון: "חבר הכנסת דוד הכהן, לך יש מול של פליטות שה!".

★ ★ ★

הריגת תורכי

בדיחה, מתוקנת בגלל סיבות מדיניות טהורות, השמיע באחת ההזדמנויות ח"כ מפא"י **אברהם הרצפלד**. הוא חזר על הבדיחה הנושנה על האם היהודיה ברוסיה האומרת לבנה היצא לחיזת: "אל תתאמן! תהרוג תורכי ותנוה, תהרוג עוד תורכי ותנוה". . . אך השמיע את המילה "תורכי". הסביר הרצפלד: "אני יודע? עשיתי כשיש לנו מדינה, יכול לבוא הציר התורכי ולהתלונן שאנחנו מסיימים להריגת תורכים". . . חדשה נוספת מהמדור "היום לפני עשר שנים" סיפר השבוע אחד מחכמי חירות: לפני עשר שנים התקיימה ישיבת החודש הפועל הציוני בבית צעירות מזרחי בתל-אביב. צעירה דתית, שגרה באותו בית, הלכה לראות את האישים התשובים, התאבה מיד בצירי תנועת החירות ד"ר **שמעון יוניצ'ביץ**. **בון**, נישאה לו. בשבוע שעבר ביקרו שוב היוניצ'ביץ עם בנותיו, שם מוצגת תערוכה יפה של עבודות התלמידים הלומדים באותו בנין, רובם תלמידי המורה לאומנות **חנה יוניצ'ביץ**. . . ליחסים שבין בעל

סוראיה והשאח: הודעת גירושין* רבע מיליון תמורת נשמה

ואשתו דגה השבוע הסופר **שמואל יוסף עגנון**, שהוציא לאור את ספרו "פשוט בשפה האידית. אחרי הוצאת הספר שיגר עגנון מכתב דחוף למתרגמו **אליעזר רובינשטיין**, הבטיח לו כי בקרוב מאד ירד מירושלים לביתו שבירושלים, על מנת "לפייס את אשתך שבחודאי הונחת אותה ולא טיפלת בה כהלכה, בעת עבודת התרגום". . . בשעת העלאת זכרונו, נזכר בעגנון ח"כ מפא"י ואביו של הרמטכ"ל הקודם **שמואל דרין**, שסיפר כי עגנון היה זה שהציע לקרוא לכפר הערבי דאלאיקה בשם כנרת. באותה הזדמנות גילה דרין כי מכל מייסדי חתת כנרת לא נשאר בחיים אלא ראש הממשלה **דויד בן גוריון**. . . מבול גדול של אורחים הגיע השבוע כמעט מדי ערב לשדה-התעופה לוד. כשהגיע ל"שדה חוקר האטום האמריקאי המפורסם **ד"ר ברט אופנהיימר**, עט עליו מנהל יד חיים וניצחן מלא-המרץ **מאיר וויסנאלי**, תקע בידו כוסית משקה וזעק: "לחיים, לחיים!" אופנהיימר, שהוא יהודי אך אינו מבין לא עברית ולא אידיש, שתה בנימוס מבלי להבין. . . אורחת אחרת שחזרה לארץ היתה הזמרת **חנה אהרונאי** אשר זכתה לקבלת-פנים רבת-עם, שאפילו שרים וראשי-ממשלות רבים לא זכו לה בלוד. שבוע אחרי שחזרה קיבלה הזמרת הצערת לחוזים להופעות בפורטוריקו ובהבאנה. חנה, שדחתה את ההצעות, מתכוונת עתה להופיע בשלוש הערים הגדולות, לארוז את חפציה ולצאת לחוף-לארץ, הפעם על מנת להופיע בסרטים. . . אדם אחר החושב על

★ ★ ★

זכירת נשמות

לפגישה לבבית היו עדים מלוויו של השחקן היהודי המפורסם מברלין **פריץ קורבנר**, שביקר מאחורי הקלעים של חזר יונה של סימון מאשר, אחרי שמתח ביקורת חריפה על הצגה זו. כאשר פגש קורטנר את **מאיר מרגלית** התנפל על צהארו בנישקות. למלחם הוברר, כי מרגלית גשש את קורטנר בספרים בשנות השלושים, בי שעה שתיאטרון אהל הציג את החייל האמין שחוקק בסיבוב באירופה. באותה תקופה הציע קורטנר למרגלית לעזוב את האהל, לעבור לשחק בתיאטרון מברלין. . . אחרי רגעים אחדים הגיעה לחדר-ההלבשה של מרגלית השחקנית **רמבר רובינש**. קורטנר לחץ את ידה בחיבה ואמר: "בכל העולם שמעו על משחקן במירהלה אפרת והדיבוק. רובינש היתה נבוכה מאד, ורק כשנכנסה לחדר גם **חנה רובינש** גילה קורטנר את הטעות שעשה. . . למרות שהתאכזב מהבימה המשיך קורטנר לבקר בהצגות תיאטרון ב"ישראל, הביע את רצונו לראות את אגדות לוד בהתיאטרון הקאמרי. גם כאן לא הסתיר קורטנר את ביקורתו, אך שיבח את משחקם של שלושת החיילים שבמחזהו של **משה שמיר**: "צעירי התיאטרון הדל **נחמן יוסף** ("בומבה") **צור ויוסף קורמן**. . . צעירים אחרים ערכו בשבוע שעבר תחרות מענינת ביותר, בביתו של בומבה. היו אלה **דן בן אמוץ** ואחד מכתבי מעריב, שהתחרו ביניהם מי יצליח לפרוט את געלו של השני, במהירות גדולה יותר ולהשליכם מבעד למרפסת הבית. . . על סרטים ואנשים מספר מבקר הסרטים של **הארץ יוסף שריק**, שפגש את הבמאי ה"מפורסם **רנה קלייר** בפסטיבל קאן. כש"שאל שריק את קלייר מה ההבדל בין תנאי העבודה באירופה ובהוליווד, השיב הבמאי: "גם מכריחים אותך למכור את נשמתך. אם יש לאדם כה מעט למכור, יכולים אתם לשער מה עשתה הוליווד לסופיה לורן". . . עם נשמה למכירה הגיעה כנראה ל"הוליווד הגסיכה **סוראיה** (ראה תמונה), אשת השאח הפרסי לשעבר, שגורשה אחרי שלא ילדה לו בנים. סוראיה תופיע בסרט ביוגרפי, תמורת רבע מיליון לירות.

* מצוירת בידי צייר השבועון האיטלקי דומניקה דל קוריאה.

תלמה

מביאה חומוס לביתך!

ללא בישול! רק להוסיף מים!

דרכו תוכן הצנצנת באותה כמות מים.

הוסיפו עוד כף מים וכחשו עד שתקבל דיסה חלקה.

חומוס עם טחינה

סיוצר בתנאים היגיינים במפעלי:

חוצרת זוזן אי"י בע"מ

חיפה

1 צנצנת = 4 מנות

דרושה דירת-חדר

לעתונאי צעיר בצפון או מרכז תל-אביב. רצוי דירת גג, ובי שכר-דירה חודשי.

לפנות: ת. ד. 136, תל-אביב.

פסוקי השבוע

- **פרופסור ישעיהו ליבוביץ'**, במאמר בהארץ על הדת בישראל: "שני הצדדים מסכימים שמדינת ישראל לא תהא דתית ולא תהא חילונית, אלא ידועה בציבור כדתית."
- **עסקן מפא"י יונה יגור**, בצדדו בתוכנית לבון לפיצול סוגל בונה: "לא כל מה שטוב בשביל סוגל בונה, טוב גם בשביל התנועה וההסתדרות."
- **ח"כ מפא"י אברהם הרצפלד**, בוועידת מפלגתו: "בן-גוריון דיבר על ישוב הגליל והנגב. אם הוא מדבר על חזון, זה בסדר. אבל אם הוא מתכוון ברצינות, הריהו מדבר אל הקיר!"
- **הכומר המאורני יוסף סומאן**, בתשובה לשאלה מדוע אינו מברר מה קרה לפעמון כנסית כפר בירעם שנעלם: "אחרי שגנבו את החמור, התלך לחפש את הרצועה?"
- **מבקר הסרטים יוסף שריק**, על כשלונו של הסרטון הישראלי-צרפתי זוהי ישראל בפסטיבל קאן, ועל כך שהסרטון לא הוזכר כמעט בכתבות מן הפסטיבל: "זו היתה ההצלחה הבלוטת ביותר של הכשולן."
- **הקריקאטוריסטן שמעון צבר**, על התוכי של ד"ר אלברט שטיינר: "הוא מחקה את קולו של ד"ר שטיינר יותר טוב מצדוק סביר, וכשהוא משתעשע הוא מסוגל לשגע גודו שלם של מאומאן."
- **שחקן "הבימה" ארי קוטאי** על ישיבות הלילה המאוחרות של העסקנים בחגיגות מפא"י שנערכו בתיאטרון: "פוליטיקה זה לא כמו תיאטרון - הרמאזן מתחילה רק אחרי שירד המסך."